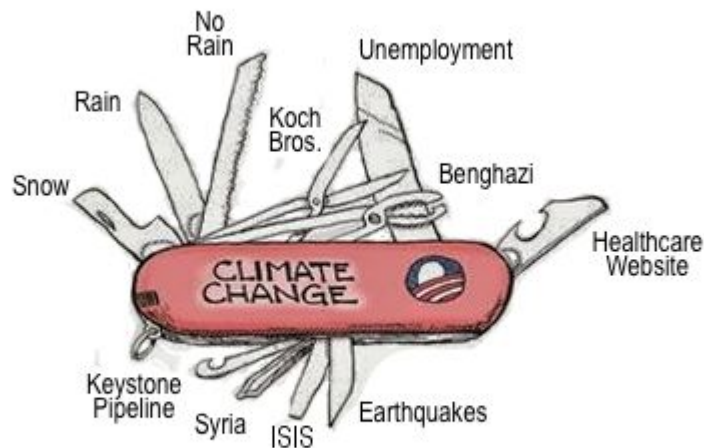

Jakten på godhetsmarkörerna

THE EXCUSE FOR EVERYTHING

För PK-folket är det mycket viktigt att få bekräftelse, att visa att man tillhör den rätta gruppen, med de rätta åsikterna. Det är därför som symboler och symbolhandlingar är så centrala i PK-ismen. Man visar upp att man tycker som man ska, att man tror på den av PK-folket konstruerade världsbilden. Då kan man måla upp en ondskefull motståndare och skapa en rejäl djävulsbild att projicera sina antipatier på, med PK-folket på den goda sidan och alla andra på den onda.

Behovet av sådana djävulsbilder tycks omätligt. Troligen beror det på att den moraliserande kraften i en given symbol till slut upphör och därför måste ersättas av en annan. Som exempel på några godhetsmarkörer kan vi ta följande:

- Refugees welcome
- Jag hatar SD
- Trump ska dö

Den första har – nästan – nått slutstadiet, dvs godhetskraften har avtagit så märkbart att den knappast längre finns. Visst, en del väldigt högljudda grupper finns kvar men det stora flertalet, till och med de PK-troende, har insett vilka effekterna blir av att Sverige ska vara socialkontor för världens alla välfärdsmigranter, och anpassat sig därefter.

Jaha – vad ska man skylta med då, för att kunna kokettera med sin godhet? Klassikern "Jag hatar SD" finns ju alltid, alltså ett exempel på Det goda hatet. Men även här börjar det blir svårt för PK-folket, inte minst beroende på SD:s framgångar i opinionsundersökningarna. När partiet var litet kunde man avfärda det som nazistiskt/rasistiskt eller något annat pejorativt som slutar på -istiskt, men när det ligger runt 20 procent bli det svårt. Finns det verkligen så många nazister i Sverige? Nej, det kan inte vara rimligt. Men det hindrar ändå inte PK-folket från att dra rasistkortet så fort SD kommer på tal, förmodligen av gammal vana. Så SD-hatet har fortfarande kvar sin enande förmåga, en markör som visar att man är på De godas sida i kampen mot De moraliskt förtappade.

Att avsky Trump är också ett säkert val för de bekräftelsehungrande PK-isterna. Det spelar ingen roll vad han gör – det är ändå fel. Om han skulle säga att USA:s huvudstad heter Washington D.C. skulle det möta motstånd. Trump har alltid fel. Här är djävulsbilden som mest tydlig. Trump är sinnebilden för ondskan, det evigt fördömda, och som sådan en pålitlig godhetsmarkör. Det gör också att han ofta blir offer för diverse halmgubbar. Det är en teknik som innebär att någon eller några inom PK-folket hittar på en bunt åsikter som de sedan låter Trump stå för. Därefter attackerar de Trump för att ha dessa påhittade åsikter. Men inte heller Trumphatet har kvar den styrka som det hade från början. Något annat har tagit över, som slår såväl "Refugees Welcome" som SD- och Trump-hat:

Klimathotstroendet har sakta men säkert klättrat upp till förstaplatsen som PK-folkets mest pålitliga godhetsmarkör. Här blir skillnaden mellan goda och onda väldigt tydlig, med den kuriösa frågan: Är du för eller mot klimatet?

Klimatalarmismens grundcredo är att alla väderfenomen och tillhörande katastrofer är människans fel. Man knyter ett påstått X-hot/en påstådd Y-fara till en mänsklig aktivitet, för då kan man göra PK-politik av det. Det viktiga för alarmisterna är således att hitta en antropogen förklaring och skrämja folket med den – om du inte anpassar dig, går världen under. Tyvärr har verkligheten inte varit direkt samarbetsvillig med de klimathotstroende: havsnivåerna stiger inte på påstått sätt, vare sig Arktis eller Antarktis har smält bort och inga isbjörnar syns i Gamla stan.

Men skrämsel och hot är inget nytt. Statsledningar har utnyttjat det i alla tider för att disciplinera folket och göra det fogligt. Förr var det syndastraff och själens eviga salighet som var bekymret. Det ska vara hot som man inte förstår och som inte går att kontrollera. Människor som är osäkra är inte så kaxiga. På 1970-talet var det kapitalismen och marknadsekonomin som var orsaken till allt ont. Numera är det annat som får kanalisera oron. Djävulen och Gud har ersatts av koldioxidhot och klimatlarm. Halleluja!

Ibland tar sig symbolhandlingarna rent av löjeväckande uttryck. Det senaste i den vägen är den brosch (!) med texten "Tillsammans mot hot & våld" som påstås skydda personalen som arbetar på Södertälje sjukhus. Som om det verkliga livet vore ett datorspel där symboliskt laddade föremål ska skydda dig – varför inte ge dig ett extra liv?

Och godhetsivrarna bakom Pridefestivalen, som enligt uppgift stänger ute Medborgerlig Samling (MED) för att de "inte har rätt värdegrund". Så fint. MED är alltså inte lika mycket värda som de som är med i och anordnar festivalen. Den typen av handlingar är väldigt kännetecknande för PK-folket, som med utestängning och exkludering visar sin godhet.

Givetvis är det inte bara i vanligt socialt samspel privatpersoner emellan som det är viktigt med det korrekta markörer. Även politiker använder dem, i synnerhet för att marginalisera och tysta meningsmotståndare; man utmålar sig själv som De godas företrädare på jorden i stark kontrast till De andra. Ett typexempel är Jan Björklunds tal under Almedalsveckan, som var ett slags SM i avståndstagande gentemot SD. Oavsett ens politiska sympatier måste det anses vara ett väl tunt partiprogram, när det består av enbart en enda punkt.

Björklund är självfallet inte ensam om denna mästrande moralism. Den verkliga överdängaren på området är Annie Lööf, som torde ha slagit något form av världsrekord i hyperkorrekt godhet när hon, i sin egenskap av jurist, förklarade varför lagen inte ska gälla de 9 000 vuxna afghanerna. Här skulle det minsann plockas PK-poäng i massor! Och de som inte tycker som hon, är då moraliskt defekta och troligen också nazister.

Det är lätt att tro att denna förmenta godhet och dryga von oben-attityd är något nytt. Det är det inte. Grunden till Sveriges självpåtagna roll som världens humanitära stormakt togs redan i samband med att riksdagen 1975 antog lagen om att införa mångkultur i Sverige. Och visst ser det bra ut med en sådan lag! En verklig guldstjärna för Sverige att visa upp. Att effekterna av lagen kanske inte blev så bra är en annan sak. Det är bilden av Sverige som är det viktiga – inte verkligheten.

Sveriges statsfeminism är ett annat område där poser är det viktiga, inte innehållet. En klassiker är den svenska regeringsdelegationens besök i Iran i februari 2017, där kvinnorna i delegationen bar slöja. Att det religiösa förtrycket symboliseras av just slöjan bryr man sig inte om. Här är det spel för galleriet, för att vinna PK-poäng, som gäller. Hyckleriet är gränslöst. Så när modiga iranska kvinnor tar av sig slöjorna för att visa sin självständighet – det vi kan kalla för äkta feminism – tar Wallström och hennes medlöpare på sig dem. Den medeltida kvinnosynen intresserar sig den svenska statsfeminismen inte för.

Drev – som metoo – är ett tacksamt fält för politiker som vill skylta med sin godhet och visa att de minsann är på den rätta sidan. Man behöver inte bekymra sig om faktakoll och ta reda på vad som egentligen hänt. Det är bara att haka på lynchmobben och hänga offret i närmaste lyktstolpe. Vederbörande är ju ändå dömd på förhand.

Det starka PK-trycket gör att också företag måste godhetsmarkera. Finns det idag i Sverige något företag som saknar en policy för "hållbarhetsarbete"? Eller som inte skickar åtminstone någon av sina anställda på kurser i "hållbarhetscertifiering"? Företagen vill framstå som ansvarstagande och det kräver följsamhet; att avvika och inte ha exempelvis en hållbarhetspolicy eller regler för värdegrundsarbete skulle vara förödande. Det kostar att stå utanför.

För Miljöpartiet, som rätteligen borde kalla sig Klimatpartiet, är det i huvudsak bara jakten på koldioxid som gäller. Att sälla sig till koldioxidjägarna ger klara pluspoäng – du är på den goda sidan! Vi matas dagligen med att det blir varmare och att det enbart beror på människan och hennes "utsläpp" av koldioxid. Tyvärr stjälar den meningslösa CO2-kampen resurser från riktigt miljöarbete. Att ge folk världen över tillgång till rent vatten vore exempelvis en sådan uppgift, men för Miljöpartiet och slika partier är det viktigare att ståta med den korrekta klimatuppfattningen.

Så godhetsaccessoarer och guldstjärnor spelar en väsentlig roll i PK-folkets liv. Utan dem skulle det vara svårare att skilja ut sig som moraliskt överlägsen – en bättre människa – och då behövs den här moderna formen av apartheid: De goda mot De onda.

Rolf Oward

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/07/19/jakten-pa-godhetsmarkorerna/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.